

Hål 14; Stordiket

Namnet syftar på det dike som avvattnar området och leder vattnet ut till sankområdet Marena

Vallonbruken är ett samlingsnamn på ett antal brukssamhällen i norra Uppland, anlagda under 1600- talet.



1612 blev Sverige tvunget att betala en betydande lösesumma, Älvsborgs lösen till Danmark. En finansman, Louis de Geer i Amsterdam, lånade ut en större summa till svenska staten och fick tillsammans med sin kompanjon Willem de Besche arrendera Finspång i Östergötland. Det var början på en ny epok i svensk industrihistoria. De Geer var intresserad av de svenska naturtillgångarna och anlade många bruk i norra Uppland. Tidigare hade järnbruken i Sverige använt sig av så kallat tysksmide, men

De Geer importerade belgisk arbetskraft, valloner från Vallonien i södra Belgien som då var världsledande på järnhantering. Vallonerna införde vallonsmide som krävde större investeringar men som resulterade i bättre järn kvalitet. Vallonbruken i Sverige kom på detta sätt att bli världsledande genom bland annat den höga kvaliteten på järnmalm från Dannemora gruvor och de förädlade produkterna. De största bruken blev Lövstabruk, Österby, Forsmark och Gimo.

Man räknar med att omkring 2 500 valloner invandrade under tiden 1615 - 1655. Många ättlingar till dessa bor fortfarande kvar i norra Uppland och de vallonska familjenamn minner om den tiden.